Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Og vi vite, at alle mennesker maa omvende sig og tro paa Jesu Kristi navn og tilbede Faderen i hans navn og forbli i troen paa det samme navn indtil enden, ellers kan de ikke bli salige i Guds rike.

NR. 22 | 15. NOVEMBER 1925 | 4 AARG.

KIRKEN VIL BESTAA.

AV ÆLDSTE OSBORNE J. P. WIDTSOE. OVERSAT AV MORTEN A. C. NICOLAYSEN.

(Forfatteren av denne artikel, publiceert i «Improvement Era» april 1920, var professor i engelsk ved Utahs universitet, da han avgik ved døden i Salt Lake City den 14. mars 1920. Han blev født den 12. december 1877 i Namsos, Norge. Hans broder, universitetsprofessor dr. John A. Widtsoe av de Tolv Apostles Raad, var for en tid siden paa besøk i Norge og andre dele av Europa).

Det er likesaa naturlig som vi ser solen staar op i Østen og gradvis spreder sit gyldne morgenskjær over verden, som at Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige vil trives og faa lykke til at opfylde sin gjerning, indtil den kommer i besiddelse av jorden. Det var ikke et fantastisk syn, som fik profeten i fordums dage til at erklære: «Du saa, indtil der blev en sten løsreven, og det ikke ved hænder, og den slog billedet paa dets føtter, som var av jern og ler, og knuste dem. — — — Men den sten som sønderslog billedet, blev til et stort bjerg og opfyldte hele jorden.» Ei heller var det nogen forfængelig indbildning som ledet Frelseren til at erklære: «Salige er de saktmodige (de lærvillige), ti de skal arve jorden.» Der er i sandhet bestemte retfærdige grundprinciper, hvorpaa ret til besiddelsen er avhængig. Ringeakt for eller krænkelse av disse aandelige love i universet medfører ulykke, mens en nøie overholdelse medfører livslykke. Der er derfor ingen tvil om, at

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige vil vokse og opnaa maalet for disse profetiske uttalelser, likesaa sikkert som vi ser solen stiger over horisonten, hvis kirken blot vil være tro mot sine himmelske begavelser.

Ynglingen Joseph Smith mottok for et hundrede aar siden et himmelsk syn. Det var det første av flere andre syner og aabenbaringer, som satte ham i direkte forbindelse med evighetens kræfter og deres uttalte befalinger. Ynglingen vokste og blev Guds utvalgte profet, og han var altid i forbindelse med den profetiske aand fra Gud. I et kvart aarhundrede levet han i uavbrudt kommunikasjon med Gud. Ingen anden profet i verdenshistorien har gjennemgaat en saa grundig forberedelse, utdannelse og utvikling som Joseph Smith. Hans lærere var himmelske væsener, og hans undervisning var inspirert av Gud, og hans misjon var ledet av himlens engle. Han aabenbarte til menneskene den ædle, himmelske livsvisdom, og han grundla i Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige en institusjon med økonomisk, social og aandelig gjensidigt ansvar. Det arbeide, som denne store amerikanske profet utførte i det korte tidsrum hvori han virket, overtræffer alt hvad det almindelige dødelige menneske med begrænsede kræfter kan utføre. Det er et emne, som maa studeres i mange aar, og som kan nedskrives i store bøker. Det er i grunden et uuttømmelig emne, men der er en tanke som inspirerer nærværende artikel nemlig, at Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige vil fortsætte løpet og føre sin sak igjennem og fuldkomme maalet. Det kan ikke slaa feil om den bygger paa det grundlag som er lagt ved profeten Joseph Smith. «I disse kongers dage skal himmelens Gud oprette et rike, som i al evighet ikke skal forgaa og hvis regjering ikke skal overlates til noget andet folk; det skal knuse og tilintetgjøre alle hine riker; men selv skal det bestaa evindelig.» (Daniel 2. kap.).

Man kan nu være berettiget til at spørge, hvad er de aabenbarede grundsætninger som er blit aabenbaret gjennem profeten Joseph, og som vil sikre opfyldelsen av denne forutsigelse?

«Mormonismen», som den ogsaa blir kaldt, ansporer *for*

det første til høisindede og overlegne bestræbelser til en rikelig frembringelse av de ting, der best tjener til livets ophold, og til naturkræfternes kontrol, samt til et rent og retfærdig levnet. Da det i Mormons Bok er blit erklært, at mennesket eksisterer for at det kan være istand til at nyde glæde, saa maa det ingenlunde forstaaes saaledes, at menneskets glæde ene og alene maa komme fra fysiske og verdslige fornøielser. Tvertimot. Mens «Mormonismen» opmuntrer os til at søke sunde adspredelser, saa fordømmer den de saakaldte «verdslige fornøielser» og gir istedet en moralsk og retfærdig forklaring av ordet «glæde». «Mormonismen» inspirerer trangen til arbeide og til at utføre noget gavnlig. Den er en skarp spore til kraftutfoldelse; ikke til at ødsle vore kræfter i unyttige fornøielser, men snarere til at lede livsenergien i retfærdige og gavnlige retninger. Den virkelige glæde hentes fra arbeidet og de samvittighetsfulde bestræbelser efter at erholde det endelige og best mulige resultat. Likesom den tøilesløse kraft, som frembringer lynets underlige skuespil, er blit fanget og tvunget til at være i menneskets tjeneste, saaledes blir menneskets vilde kræfter ledet av Jesu Kristi evangelium og sat istand til at utøve en overordentlig virksomhet for Guds barns frelse. De Siste Dages Hellige blir derfor bestandig paamindet om, ikke at bortødsle sin tid, og heller ikke at sætte sit lys og sine evner under en skjeppe, saa at de skjules for sine medmennesker. Og Herren har erklært, at den dovne eller late ikke skal spise arbeiderens frembragte føde eller gjøre sig tilgode med hans tilveiebragte midler og heller ikke iføre sig de klæder, som er frembragt av ham. (Paktens Bok 60. og 42. kap.). Endvidere blir de rike fordømte som oplægger sine rikdomme og nekter at hjælpe de fattige og at vedlikeholde den nødvendige arbeidsvirksomhet. Den fattige blir likeledes sat i rette for sin synd, dersom han ikke vil arbeide med sine egne hænder, men hvis øine er fulde av misundelse og griskhet, og hvis hænder ikke kan la være at tilrane sig næstens eiendele. Derimot velsigner Herren dem, hvis hjerter er rene og sympatiske, og hvis aand er angergiven og retfærdig, ti de skal se Guds rike komme

i kraft og stor herlighet til deres befrielse, og de skal faa jordens beste ting. (Paktens Bok 56. kap.).

De Siste Dages Hellige har i kirkens historie nøie iakttat dette produksjonsprincip og inspirasjonen til fortsatte bestræbelser. Det blev for eksempel anordnet, at Zions land ikke skulle erholdes av de hellige, undtagen gjennem kjøp eller ved blod, «og hvis det sker ved kjøp, ser, da er I salige; men hvis det sker ved blod, da det er eder forbudt at utgyde blod, skal eders fiender komme over eder, — — — og kun faa skal bestaa og erholde en arv». (Paktens Bok 63 : 29—30). Dette skriftsted fra Herren kan ikke misforstaaes. Zions land kunne ikke faaes ved røveri eller blodsutgydelse. Der maa arbeides for at faa det; det maa betales med det produktive arbeides resultater, og det maa opbygges av flittige hænder og virksomme hjerner. Det mislykkedes for de hellige i sin tid i Missouri, og det forfeilede utfald skyldtes tildels deres forsømmelse og ulydighet overfor de betingelser, paa hvilke de var lovet at motta besiddelsen av deres arv.

Her er en anden side av saken at lægge merke til. Da pionererne naadde maalet for sin utvandring vestpaa, befalte deres vise fører, Brigham Young, som fuldt ut forstod profetiens altomfattende misjon, sakens hengivne disciple at bearbeide og kultivere jordbunden i hin tids haarde arbeide forat bringe det nødvendige til livets ophold. Da man fortalte ham, at der laa guld og kostbare metaller skjult i bjergene, saa svarte han, at han haabet det ville forbli der, og ansporte endnu kraftigere de hellige til at sikre sig land og opdyrke det. Andre er indkommet i staten og har aapnet metalaarene i de evige høie. Nogle fik fat paa værdierne og blev rike, men mange tusener er blit lagt i fattiglemmers grave, likesaa tomme og værdiløse som de huller, de lavet i bjergene. Imidlertid har de hellige i hovedsaken fortsat at praktisere de inspirerte profeters lærdomme. De har opbygget byer ved akerbruk og industri. Det er deres bestræbelse at frembringe alt det som mennesket tiltrænger i sit jordiske liv med dets mangfoldige krav. Og de er blit tilskyndet til at frembringe og ikke blot at tilegne sig rikdommene, hvormed

de bakefter kan leve i makelighet; men de er blit ansporet til at skape mere og mere, saa de vil være istand til at producere endnu mere, og at bruke rikdommen til videre produksjon for menneskenes frelse — saavel til økonomisk som aandelig opløftelse. Rikdom erklæres at være i og for sig selv et uværdig formaal, hvis den ikke har til hensigt at fremhjælpe menneskehetens fremskridt og frelse. De hellige har gjort timelig fremgang; de har tat landet i besiddelse og har lært at opdyrke det. Den store majoritet av dem har været lydige og lærvillige. «Salige er de saktmodige, ti de skal arve jorden».

Men flid og frembringelsesevne alene vil ikke sikre nogen besiddelse av jorden. Lærvilligheten maa være forbundet med dyktighet, skaperkraft og flid, som indbefatter al retfærdighet, og den lærvillighet, som faar en til at bøie sig i ydmyghet og lydighet overfor Guds uttrykte vilje. Det er naturlig, at mennesket skulle arbeide for at tilfredsstille sine fysiske mangler og ønsker. Denne attraa er en spore for energien, en bevæggrund til en skapende industri. Den stimulerer endvidere mennesket til at mestre og overvinde naturkræfterne, der staar mellem ham og hans bedrift, de kræfter, som maaske kunne undertvinges, gjøres arbeidsdyktig og bringes til at tjene hans formaal. Men forat kunne bevare hvad man har vundet, maa man i alt handle retfærdig og lære at elske sine medmennesker som sig selv. Man maa forat kunne beholde besiddelsen ha vundet den i retfærdighet, og man maa stedse vedbli at handle retfærdig. Saktmodigheten efter Guds eget hjerte tillater ikke nogen avvikelse fra den høie og smale vei. Det retfærdig producerende menneske elsker at handle i ærlighet, ydmyghet, kjærlighet og taalmodighet, avskyr det onde og klynger sig til kyskhet og avholdenhet og vil heller lide selv, end at skade sin nabo. Heri ligger den første grund til hvorfor kirken blev grundlagt ved profeten Joseph Smith, og omsider vil komme til at arve jorden. Dens hengivne tilhængere er drevet fremad til en altomfattende ydeevne, og de er lærvillige og derfor istand til at dannes under Guds vilje.

For det andet tilskynder «Mormonismen» til intellektuel

vekst. Naar de legemlige krav er tilfredsstillet, stræber mennesket at tilfredsstille sin trang til at erholde kundskap. Det har været saaledes fra tidernes begyndelse, og det er saaledes endnu, og det vil vedbli at være saaledes gjennem de endeløse evigheters evighet. Denne trang til at iaktta og vite, kjende og forstaa, driver til større bestræbelser og ansporer til anstrengelse. Den avslører universets skjulte kræfter og gjør sig til herre over elementerne. Den gjør produksjonen forholdsvis lettere og tillater igjen mere tid for hjernens virksomhet. Kun den institusjon kan sies at være etableret paa et fremskridtsgrundlag, som tilskynder sine medlemmer til aandelig virksomhet og vekst. Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige er derfor berettiget til at arve jorden. De hellige behøver ikke og er heller ikke tilladt at leve i uvidenhet. Det var ogsaa av denne grund, at lederne og lærerne i tidligere dage blev anmodet om at utarbeide lærebøker for barnene. (Paktens Bok 90 : 15 og 55 : 4). Det var tillike av samme aarsak, at kirkens medlemmer blev tilskyndet til at studere og lære og at gjøre sig bekjendt med gode bøker, med sprog, med folk og at erholde historiske kundskaper, at lære om lande og riker, om Guds og menneskets love, og alt dette for Zions frelses skyld. (Paktens Bok 93 : 53).

Det var av den samme grund at Zion skal bli frelst og faa fremgang — og saaledes komme til at arve jorden — at de hellige altid er blit formanet til flittig at lære, saa enhver kan «bli mere fuldkomment undervist i evangeliets teori, principer, lære og lov og i alt, der hører til Guds rike». Denne undervisning skal være omfattende — «om de ting, der er i himlen, og de ting der er paa jorden og under jorden, de ting, der har været, de ting, der er og de ting, der snarlig skal ske; de ting, der er hjemme, og de ting, der er ute. Nasjonernes krige og uroligheter og de straffedommer der kommer over landet og kundskap om lande og riker». (Paktens Bok 88 : 78—80). Det er endvidere for at forberede de hellige for den besiddelse, som ufeilbarlig vil bli deres lod formedelst deres trofasthet og flid, at en saadan helligelse til undervisning og lærdom blir paaskyndet. Det er let at forstaa, at denne kundskap paa

denne maate vil bli en spore til fremskridt i Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige, naar man læser i en av Herrens aabenbaringer i denne tid, at «Guds herlighet er intelligens,» eller med andre ord «lys og sandhet», (Paktens Bok 93 : 36 og 131 : 6), at det endvidere læres, at det «er umulig for et menneske at bli frelst i uvidenhet», og «hvilkesomhelst principer paa intelligensens omraade vi erholder i dette liv, vil komme frem med os i opstandelsen. Og hvis et menneske ved hjælp av sin flid og lydighet vinder mere kundskap og intelligens end en anden i dette liv, saa vil fordelen i samme forhold være paa hans side i det tilkommende liv». (Paktens Bok 130 : 18, 19). Det er skjønne principer, og de er ikke blot begrænset til en teori i Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige. Gudsdyrkelsen og skolehuset gaar haand i haand i de Siste Dages Helliges kommunale liv, og de bygger som regel først kirken og derpaa skolehuset, naar et nyt kolonisasjonsforetagende begynder. Kirkens skolesystem har været en banebryter her i Vestens indre bjergeegne. Det fortsættes endnu i vor tid og er likesaa godt som noget andet skolesystem, som staar paa samme trin. Det er fostret av kirken i haabet om, at det maa tilta i dyktighet og virkekraft, saa det ikke skal staa tilbake for andre skoler i hele verden. Profeten Joseph Smiths indflydelse og de vidtrækkende tilbakevirkninger av de lærdomme han fremsatte, har imidlertid hjulpet til at danne tusener av fremadstræbende unge mænds skjæbne og har saaledes hat en dominerende indflydelse i hele kirken. Utdannelse og speciel træning er av vort folk blit søkt over hele verden. (Sluttes).

MARTIN LUTHERS VIDNESBYRD.

Jeg vil prædike og skrive uten at forlange betaling og forakte verdslig gods, saa at de maa se, at man kan gjøre godt ikke av beregning, men fordi man er en kristen. Jeg vil ikke at verden skal lønne mig for mit arbeide, dertil er det for ringe.

HØSTKONFERANSEN I BERGEN

tok sin begyndelse lørdag den 17. oktober kl. 8 aften med et præstedømsmøte under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. — Møtet aapnedes med salmen: «Led os frem». Bøn av forstander Frans Olsen. — Fortsattes med salmen: «Nu fryd mit hjerte finder». — Konferansepræsident Oluf K. Karlsen ønsket brødrene velkommen og en avstemning over prestedømmet viste sig at følgende var tilstede: 1 høiprest, 12 ældster, 2 lærere og 6 diakoner. — Forstander Frans Olsen uttalte sin glæde over at arbeide i Herrens vingaard, samt bar sit vidnesbyrd om evangeliets sandhet. — Ældste J. Leland Anderson gav flere gode raad og formaninger og bad brødrene holde sig borte fra verdens ugudeligheter om frelse i Guds rike vilde erholdes. — Misjonspræsident A. Richard Peterson uttalte sin glæde over at være tilstede med brødrene i Bergens gren og citerte nogen vers fra Paktens Bok angaaende lærernes plikter, og gav nogen belærende bemerkninger til samme. — Møtet sluttet derefter med salmen: «Gjør hvad er ret.» Taksigelse av ældste Olaf Vogeler.

Søndagsskolekonferansen begyndte søndag morgen kl. 10½ under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med salmen: «Vær velkommen». — Bøn av ældste Olaf Vogeler. — Fortsattes med salmen: «Kjære barn». — Et utmerket program blev derefter utført av barnene bestaaende av sang, deklamasjon og monolog, samt musik. — Til avveksling blev salmen: «Jeg tjener Gud» avsunget. — Rapport fra Haugesunds og Stavangers søndagsskole blev git av forstanderne Lars Birkeland og Hilmar Bjørndal. — Ældste J. Leland Anderson uttalte sin glæde over det utmerkede program som var utført av barnene, og gav nogen bemerkninger angaaende daabens princip. — Rapport fra Bergens grens søndagsskole blev git ved bestyreren Karl Bjørndal. — Misjonspræsident A. Richard Peterson talte derpaa opmuntrende til barnene

og lærerinderne og nedbad Guds velsignelse over forsamlingen. — Søndagsskolen sluttet med salmen: «Ventende paa høstens meier». — Taksigelse av ældste Ivar Fløisand.

Medlemsmøte avholdtes kl. 4 under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med salmen: «Kom Hellige». — Bøn av ældste Wiliam Bjørndal. — Fortsattes med salmen: «O, sig hvad er sandhet». Konferansepræsidenten fremstod og ønsket forsamlingen velkommen og bar sit vidnesbyrd om dette fra Gud gjengivne evangelium. — Forstander Lars Birkeland fra Haugesunds gren avla derefter rapport og præsidentinden for den kvindelige hjælpeforening i Trondhjems gren uttalte sin glæde over at være tilstede og bar sit vidnesbyrd om sandheten av det evangelium hun hadde annammet. — Følgende ældste fik derpaa anledning til at bære sit vidnesbyrd: Ældste E. Biørn Halvorsen, Olaf H. Vogeler, William Bjørndal og Ivar Fløisand. — Til avveksling blev salmen: «Saa sikker en grundvold» avsunget. — Konferansepræsidenten uttalte sin tilfredshet over stillingen i konferansen og fremgangen som var gjort og avla derefter rapport over det arbeide, der har været utført i de siste 6 maaneder. — Misjonspræsident A. Richard Peterson foreslog kirkens generalautoriteter samt de præsiderende brødre og søstre i den europæiske og norske misjon opholdt i de Helliges tro og bønner, der enstemmig blev vedtat. Omtalte sin glæde og tilfredshet over det arbeide der er utført i den norske misjon og læste nogen vers fra Paktens Bok om at mange er kaldte, men faa utvalgte og knyttet dertil flere utmerkede og belærende bemerkninger, samt bad søskende leve i enighet og kjærlighet med hverandre. — Tilslut blev salmen: «Hav tak for profeten» avsunget. Taksigelse av ældste J. Leland Anderson.

Aftenmøtet tok sin begyndelse kl. 7 søndag aften under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med salmen: «Den tro som Jesum favner». — Bøn av for-

stander Frans Olsen. — Fortsattes med salmen: «Blæs sagte i storme». — Aftenens første taler var forstander Hilmar Bjørndal fra Stavanger gren der omtalte faldet i Edens have, der blev gjenoprettet ved Kristi forsoning, og at forsoningen renset enhver fra deres personlige synder som ville i ydmyghet adlyde Guds bud og befalinger. — Koret sang til avveksling: «Led os frem». — Misjonspræsident A. Richard Peterson som med stor kraft og inspirasjon fra det høie omtalte den vei der er utstukket av vor Frelser og som leder ind i Guds rike. Bad indstændig enhver om at omvende sig ellers ville Guds straffedomme komme over dem. — Møtet sluttet med salmen: «I Østen stiger solen op». — Taksigelse av forstander Birkeland. — Koret sang derefter «Ydmyg med ærbødighet».

Misjonærmøte avholdtes mandag kl. 10 formiddag under præsidium og ledelse av misjonspræsident A. Richard Peterson og aapnedes med salmen: «Atter kraftig saltes jorden». — Bøn av ældste William Bjørndal. — Fortsattes med de 2 siste vers av samme salme. — Tiden blev saa git til de tilstedeværende misjonærer som uttalte sine følelser og bar sit vidnesbyrd om sandheten av evangeliet og at Joseph Smith var en sand Guds profet. — Misjonspræsidenten gav derefter flere gode instrukser og formaninger og nedbad Guds rike velsignelse over misjonærerne. — Møtet sluttet med salmen: «Gjør hvad er ret». — Taksigelse av forstander Frans Olsen.

Grenskonferanse blev avholdt mandag aften kl. 8 under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av forstander Frans Olsen og aapnedes med salmen: «Fader vor i Himlen». — Bøn av ældste Ivar Fløisand. — Fortsattes med salmen: «Atter kraftig saltes jorden». — Misjonspræsidenten fremstod og oplyste om de forandringer der nødvendigvis var tat inden Bergens konferanse og i de forskjellige organisasjoner inden Bergens gren. — Konferansepræsidenten foreslog derefter de forskjellige bestyrelser og lærere inden organisasjonerne av Bergens gren opholdt i søskendes tro og bønner, hvilket blev enstemmig vedtat. — Forstanderen gav derefter en rapport over det

arbeide der har været utført i grenen siden siste konferanse og uttalte sine følelser overfor grenen. — Rapport over den kvindelige hjælpeforening blev git av præsidentinden Sina Gundersen. — Likeledes rapport fra ungdomsforeningen av forstanderen. — Søster Karen Olsen fremstod derefter og uttalte sine følelser og takket de forskjellige søskende for deres venlighet mot dem. — Ældste J. Leland Anderson fik tiden og bad søskende at arbeide i enighet og forstaaelse med hverandre, da først ville kirken ha fremgang. — Misjonspræsident A. Richard Peterson takket enhver der hadde arbeidet og de som arbeider for Herrens verk, og gav forsamlingen opmuntrende ord og formante dem at leve et godt liv. — Tilslut blev salmen: «Om av trængsel du maa prøves» avsunget. — Taksigelse av ældste Hilmar Bjørndal.

Konferansefesten blev avholdt tirsdag aften kl. 8 og et utmerket program blev utført. Der blev bevertet med chokolade og smørrebrød, likesom søster Betzy Holgersen, der nu skal reise til Zion, fik anledning til at si Bergens gren farvel, samt forstander Frans Olsen og hustru som med tak og ære var avløst fra sit arbeide i Bergens gren som forstander. En gave blev derefter fra kvindeforeningen overlevert ældste Frans Olsen og hustru. — Festen avsluttedes med nogen bemerkninger av misjonspræsidenten.

Barnefesten avholdtes onsdag 20. oktober. Et godt program blev utført av barnene og der blev servert med kaker og chokolade.

Konferansen har i alle dele været utmerket og besøkt av ca. 700 personer.

Olaf Vogeler, grensskriver.

Det kræver en mere modig mand til at si en anden hvad han mener om ham, end det gjør at fortælle det til enhver anden undtagen ham.

SAMMENSLUTNING AV „MORGENSTJERNEN“ OG „SKANDINAVIENS STJERNE“.

I anledning «Morgenstjernen»s overgang til den danske «Skandinaviens Stjerne» fra nytaar av, vil vi anmode enhver inden den norske misjon at støtte denne ved abonnement. Prisen er kr. 6.00 pr. aar eller 0.25 pr. nr. — Da det nu har vist sig at den norske stjerne ikke kan fortsætte sin virksomhet, maa vi saaledes av al kraft søke at opretholde «Skandinaviens Stjerne» som et bindemiddel mellem den norske og den danske misjon og at der er lovet os plads til alt vedrørende Norges misjon, saa at vi ogsaa av den grund skulle føle os forpliktet til at holde den. — Tegning av abonnement samt kontingent til «Skandinaviens Stjerne» indsendes for Norges vedkommende til misjonspræsident A. Richard Peterson, adr. Osterhausgaten 27, Oslo.

DØDSFALD OG BEGRAVELSE.

Broder Harald Jørgen Holck avgik ved døden fredag aften 30. oktober av tuberkulose, 29 aar gammel. — Begravelsen foregik fra Sofienberg Gravlunds kapel torsdag 5. november kl. 1½ under misjonspræsident A. Richard Petersons ledelse.

HVAD ER FRED?

Fred er en gave av Gud. Ønsker I fred? Søk Herren. Ønsker I fred i eders familie og i eders hjem? — Nuvel, lev efter eders religion og Guds fred vil hvile over eder evig og altid, ti det er netop fredens kilde. Vi har hat fredsselskaper i verden i mange aar, men hvad har disse utrettet? I grunden slet intet, men freden er god, stræb efter den, plei den i eders bryst, i eders huse og hvor I ellers færdes, ti freden er et godt princip, utsprunget fra Gud selv. *(John Taylor).*

DEN NORSKE MISJON.

OSLO GREN.

Daab. Søndag 31. oktober blev Ingrid Solveig Olsen indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen utførtes av ældste Ernest A. Jørgensen og haandspaalæggelsen av misjonspræsident A. Richard Peterson.

SØNDAGSSKOLENS PROGRAM FOR DECEMBER:

Korlæsning:

Ser til at I elske hverandre, ophører at være gjerrige, lærer at meddele hverandre som evangeliet fordrer. (P. B. 88: 123.)

Sakramentverset:

Kristus led engang for mange,
for at løse syndens træl,
derfor hold dig til «det sande»
og kom til nadverbordet selv.

Faste-leksen:

Hvorfor tror jeg, hvis vi skal bli det folk som Gud har bestemt, maa vort maal være fuldkommenhet?

Gavmildhet er det motsatte av egoisme. Kjærlighet smerter undertiden, men skader aldrig.

— —

Hvor meget av dig er Siste Dages Hellig?

— —

Mennesket taler i almindelighet mest om det, han vet mindst om.

— —

Det er vanskeligere at være taknemmelig for det vi altid har hat, end for det som Gud sender os i nødens time.

BARNAS AVDELING

KRISTI LIV.

En beretning for barn av ældste William A. Morton.

Oversat fra engelsk ved Borghild Nielsen.

---

22. *Jesu lignelse om «Den barmhjertige samaritan». Forklaringen paa bjerget.*

En lovkyndig stod op i en stor forsamling for at høre Jesus, og han stillet Herren et spørsmaal. Han kom ikke for at søke efter sandheten, men for at faa Frelseren til at si noget som presterne ville finde feil ved. Han sa saaledes: «Mester, hvad skal jeg gjøre for at arve et evigt liv». — Jesus sa: «Hvad er der skrevet i loven?» — Den lovkyndige svarte: «Loven sier mig at jeg maa elske Gud av hele mit hjerte, min sjæl og styrke og min næste som mig selv». — Herren sa: «Du svarte ret, gjør dette og du skal leve.» — Jesus mente at dersom han ville gjøre dette, ville han faa bo i himmelen. Men den lovkyndige var ikke tilfreds med dette, hvorfor han sa: «Hvem er min næste?» — Frelseren svarte ved at fortælle følgende historie: «En mand gik engang fra Jerusalem til Jeriko, og paa veien faldt han blandt røvere. Disse rev av ham klærne og plyndret ham og saaret ham, hvorefter de drog avsted og lot ham ligge igjen halvdød. Saa hændte det at der kom en prest forbi som saa ham, men han gik sin vei og likeledes en levit. — Men en samaritan som kom samme vei fik ogsaa se den stakkars mand, og han hadde medlidenhet med ham, hvorfor han tok ham op og forbandt hans saar og heldte olje og vin i dem og satte ham op paa sit æsel og tok ham med til et herberge og sørget for ham. Og næste dag da han skulle reise videre tok han op to pengestykker og gav dem til verten som hadde herberget og sa til ham: «Ta godt vare paa den stakkars mand, og hvad du maa lægge ut skal jeg betale naar jeg kommer tilbake.» — Hvilke av disse tre mænd synes du var den mands næste

der var faldt blandt røvere?» spurte Jesus. — Den lovkyndige maatte svare: «Den som hadde medlidenhet med ham.» — Da sa Jesus: «Gaa du og gjør det samme.»

En dag fortalte Jesus sine disciple, at tiden var nær da han maatte gaa til Jerusalem for at dø for verdens synder. Han var kommet for at dø for alle folk saa de kunne opstaa fra de døde og bli frelste i Guds rike. — Disciplerne blev meget bedrøvet over at høre, at Herren snart maatte lide døden, for de elsket ham saa inderlig.

Omtrent otte dage senere tok Jesus Peter, Jakob og Johannes med sig op paa et høit bjerg for at bede. Det var sent og disciplerne var trætte, og mens Frelseren bad sovnet de. Men de vaaknet ved et klart, himmelsk lys, og de saa vidunderlige ting. Herrens ansikt skinnet som solen, og hans klær var hvite og skinnet som lyset. To mænd stod ved hans side, klædt i skinnende hvite klær. De talte med Jesus og apostlerne forstod at det var Moses og Elias. De talte om Herrens død der snart ville finde sted. Apostlerne blev bange, men Peter sa: «Herre, her er det godt at være. La os bygge tre boliger her, en for dig, en for Moses og en for Elias»; han viste ikke hvad han sa. Mens Peter talte kom en sky over dem og de var inde i den. Da hørte de en røst ut av skyen som sa: «Dette er min Søn, den elskelige, hør ham». Det var Guds røst, vor Herres og Frelsers, Jesu Kristi Fader.

Da Faderen hadde endt sin tale vendte Moses og Elias tilbake til himmelen, og Jesus var alene. (Forts.).

NADVERMAALTIDET.

AV SØSTER PETRA KVAM.

Det var en aften blandt sine utvalgte,
Frelseren sat i den festlige sal.
Salmer var sunget og hvad han da talte,
aldrig forglemme mit hjerte det skal.
Brødet han tager, bryder og beder.
giver det hen med hint hellige ord:
«Dette er mit legem som gives for Eder,
til min ihukommelse, gaar til mit bord.»

Likesaa tok han og kalken ihænde,
saa til sin Fader og takket og bad.
Og just som bønnen var bedet til ende
rakte han kalken til dem som der sat:
«Dette er paktens den nye som bydes
Eder, saa drikker nu alle derav.
Dette er mit blod som for eder utgydes,
drikker og mindes ham som dig det gav!»

Rørende festdag, saa rolig jeg skuer,
Herrens disciple ved nadverdens bord.
Ingen det aner hvad fare der truer
ham som nys talte det salige ord.
Ham, hvem nu alle skal gjense før dommen
og for hvis aasyn vi alle skal staa.
H a n vet alene, den time er kommen,
Da han i døden for verden skal gaa.

Rørende festdag, til Frelserens føtter
drage du alle med kjærlighets baand.
Saarede sjæle han ikke bortstøter,
bordet er dækket dit vinker hans haand.
Kjærlighet kalder, o, bliv ei tilbake,
kom, her er hellige retter at faa.
Brødre og søstre, sterke og svake,
Kom nu saa vil vi til nadverden gaa.

Bøn skulle føre an, men ikke tilsidesætte vore handlinger.

Indhold: Kirken vil bestaa. — Martin Luthers vidnesbyrd. — Høstkonferansen i Bergen. — Sammenslutning av «Morgenstjernen» og «Skandinaviens Stjerne». — Dødsfald og begravelse. — Hvad er fred? — Den norske misjon. — Søndagsskolens program. — Barnas avdeling. — Nadvermaaltidet.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Oslo.

Otto Stenersens boktrykkeri, Oslo.